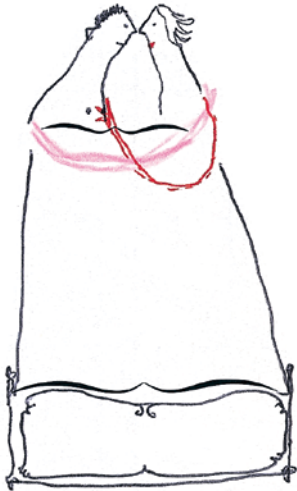

We lagen samen in bed.
En jij zei iets.
En ik zei iets.
En alles wat we zeiden,
zeiden we tussen haakjes.

We lagen in bed
en lazen een gedicht.
Jij tussen de regels,
ik tussen de lakens.

Ik zou je
kunnen opeten, zei ik.
En ik deed het ...

Het smakte lekker.

Vrijen, zei ik,
is vaak een kwestie
van grammatica.
Hoezo? vroeg je.
Als het meewerkend
voorwerp ontbreekt, zei ik,
is de zin beperkt.

Je was in je nachthemd
en ook dat trok je uit.
Toen was je alleen
nog de nacht.
Zonder hemd.

In het holst van die nacht
was het zalig vertoeven.

